

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, so sídlom v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., proti žalovanému **T. K.**, bývajúcemu v S., **o zaplatenie 1,33 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 17 Ro 63/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. novembra 2013 sp. zn. 14 Co 507/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 12. júna 2013 č. k. 17 Ro 63/2013-13 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)].

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006 v elektronickej podobe. Okresný súd ale odmietol takto urobené podanie prijať a DVD nosiče vrátil bez ďalšieho žalobcovi. Takýto postup ale Ústavný súd Slovenskej republiky už v niektorých prípadoch (vid' nález sp. zn. II. ÚS 151/08) označil za protiústavný a súdu, ktorý sa takého protiústavného postupu dopustil, uložil, aby v ďalšom vychádzal z toho, že právne účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa to v danom prípade nevzal na zreteľ a konanie zastavil, i keď neboli dané procesné predpoklady

pre tento postup; poplatok bol totiž splatný v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula posledným dňom roku 2009.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 25. novembra 2013 sp. zn. 14 Co 507/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa dosiaľ žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázal premisu, z ktorej zjavne vychádzal, a to, že v danej konkrétnej veci ide o úplne nový návrh na začatie konania. Z odôvodnenia uznesenia súdu vôbec nevyplýva, že by súd venoval akúkoľvek pozornosť tvrdeným skutočnostiam o totožnosti tohto konkrétneho návrhu doručeného súdu 9. januára 2013 s konkrétnym pôvodným návrhom z 23. marca 2006. Ďalej uviedol, že pokiaľ aj súd prvého stupňa vykonal lustráciu v tomto smere, jeho postup a závery musia byť nevyhnutne, v záujme presvedčivosti súdneho rozhodnutia a jeho preskúmateľnosti z hľadiska skutkových a právnych tvrdení žalobcu, obsiahnuté v odôvodnení uznesenia. Následne poznamenal, že pokiaľ je doposiaľ sporná zákonnosť vyrubenia súdneho poplatku za návrh datovaný v roku 2006, a to z hľadiska zákonného ustanovenia § 13 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, je potom rovnako sporná aj správnosť a zákonnosť postupu súdu, ktorý následne konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu postupom podľa ustanovenia § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch zastavil.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), a to postupom súdov, ktorý opísal už v odvolaní. Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jeho podanie na DVD nosiči bol protiústavný. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, preto súdny poplatok za návrh na začatie konania už nebolo možné vyrubiť. Ak napriek tomu bolo konanie zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, má postup súdu za následok odňatie možnosti žalobcovi pred súdom konať. So zreteľom na to žiadal napadnuté uznesenie a uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.,

bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Keďže dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

Prípustnosť dovolania žalobcu by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ namieta, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). So zreteľom na to dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k dovolateľom tvrdenej procesnej vade.

Podľa názoru žalobcu, súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, keďže v čase, kedy ho vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku, ho nebolo možné podľa § 13 Zákona o súdnych poplatkoch už vyrubiť. Nebol teda zákonný dôvod na takýto postup súdu, následne nebol zákonný dôvod ani na zastavenie konania. Súdny poplatok sa stal splatným 31. júna 2006, preto súdu prvého stupňa uplynula lehota na jeho vyrubenie 31. decembra 2009. Podľa názoru dovolateľa rovnakou procesnou vadou konania trpí aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, keďže ním bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené.

Štúdiom v súdnom spise dovolací súd zistil, že námietky tvrdené žalobcom v dovolaní nekorešponujú s obsahom súdneho spisu. Odvolací súd totiž dovolaním napadnutým uznesením nepotvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ale naopak uznesenie súdu prvého stupňa zrušil, pretože nesprávnym postupom súdu mohlo dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konania konať pred súdom a vec z toho dôvodu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Postupom odvolacieho súdu preto nemohlo dôjsť k odňatiu žalobcovi pred súdom konať tak, ako to tvrdil v podanom dovolaní.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.

a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová